

УДК 338.2:330.34:339.9](06)

Данилків Ірина,
викладач економічних дисциплін,
викладач вищої категорії,
Таращанський технічний та економіко-правовий фаховий коледж,
м. Тараща, Україна
i.danylkiv2017@gmail.com

ІННОВАЦІЇ В ЕКОНОМІЦІ ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ

Інновація – ідея, новий продукт в галузі техніки, технології, організації праці, управління, а також у інших сферах наукової та соціальної діяльності, засноване на використанні досягнень науки і передового досвіду, є кінцевим результатом інноваційної діяльності.

Інновації необхідні для сталого зростання та економічного розвитку. Впроваджуючи інновації ми стимулюємо економічне зростання. У сучасній економіці, інновації мають вирішальне значення для створення цінності, зростання, зайнятості та інноваційних процесів місце на підприємстві, на регіональному та національному рівні. Інновації завжди призводять до підвищення конкурентоспроможності підприємств.

Неодмінними властивостями інновації є науково-технічна новизна, виробнича придатність, здатність задовольняти ринковий попит, отримання прибутку виробником, соціально-економічна результативність.

Отже, інновація – це результат розроблення та впровадження нової або вдосконаленої технології в галузях економіки, в управлінні, в комерційній, маркетинговій діяльності або соціальній сфері, який під час застосування дає можливість здобути комплексний ефект (економічний, соціальний, екологічний, науково-технічний і т.д.) [2].

Інновації є кінцевим підсумком інноваційної діяльності, яка за своєю природою є творчою інтелектуальною діяльністю, спрямованою на одержання якісно нового продукту та позитивного

соціально-економічного ефекту від його впровадження. Новизна інновацій оцінюється за технологічними параметрами, а також виходячи з ринкових позицій.

Здійснення інноваційної діяльності потребує формування специфічного соціально – економічного середовища, характеристиками якого є:

1) орієнтація всіх чинників відтворювального процесу на забезпечення високої ефективності і якості виробництва шляхом застосування прогресивних технологій та результатів нових наукових досліджень;

2) створення сучасної інноваційної інфраструктури, спрямованої на підтримку інноваційної діяльності. Вона включає всі організації, що сприяють здійсненню інноваційної діяльності (технологічні інкубатори, технопарки, інноваційно-технологічні центри та ін.);

3) формування інноваційної культури суспільства, що проявляється у його відкритості до творчості, нововведень, готовності до конструктивних змін [3].

Дані умови повинні забезпечити просування новинки від розробника інноваційної ідеї до кінцевого споживача продукції, виготовленої із застосуванням цієї ідеї.

Інноваційні проблеми набувають особливого характеру в період ринкової трансформації, змінюється їх спрямованість, задачі та механізм усунення. Вирішення проблеми активізації інноваційної діяльності підприємств стає головною умовою забезпечення успішності реформ, що проводяться та інтеграції у світову економіку. Відповідно, зростає кількість досліджень та публікацій, присвячених різним аспектам інноваційного розвитку підприємств.

Вирішальним фактором продуктивності та інновацій є конкуренція. Конкуренція заохочує впровадження інновацій, оскільки компанії розвиваються і пропонують нові ідеї для процвітання на ринку. Конкуренція між фірмами може стимулювати винахід нових або кращих продуктів, або більш ефективних процесів. Компанії працюють над здешевленням процесу виробництва, тим самим збільшуючи свій прибуток і підвищуючи здатність конкурувати.

Конкуренція може спонукати фірми виявляти незадоволені потреби споживачів і розробляти нові продукти або послуги для їх задоволення [3].

Питання післявоєнного відновлення тісно пов'язані із забезпеченням безпеки та сталого розвитку. Аналіз поточної та майбутньої ситуації у процесі здійснення спроб переходу до моделі сталого розвитку показує необхідність розроблення цілісного, науково обґрунтованого плану дій, засобів, етапів здійснення, узгодження колективних дій суспільства та розроблення реально діючих ефективних механізмів забезпечення реалізації концепції сталого розвитку.

Проблема безпеки є головною зі списку пріоритетів стратегічного розвитку України. Вона охоплює складність трансформаційних процесів на початку ХХІ ст. і є умовою та метою політики розвитку, оскільки потребує зосередження всіх сил і ресурсів на вирішенні проблем повоєнного відновлення [4].

Список використаних джерел:

1. Інноваційна діяльність: стимули та перешкоди: монографія/ Петрова І.Л., Шпильова Т.І., Сисоліна Н.П. За наук. ред. проф. Петрової І.Л. - К.: Дорадо, 2010.- 320 с.

2. Інноваційні засади та виміри стратегічного розвитку підприємств України. Кол. монографія. / І.Л. Петрова, З.М. Борисенко, Н.І. Дишлюк та ін.; За наук. ред. проф. Петрової І.Л. – К.: ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», 2012.-355 с.

3. Інноваційна економіка: теоретичні та практичні аспекти : монографія Вип. 3 / О.М. Коваленко, Є.І. Масленніков, Е.А. Кузнецов, Ю.М. Сафонов, С.В. Філіппова та ін. ; за ред. д.е.н., доц. О.М. Коваленко, д.е.н., проф. Є.І. Масленнікова. – Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2017. – 634 с.

4. Інноваційні основи відновлення та розвитку країн після збройних конфліктів: інноваційний вимір: колективна монографія / за ред. д.е.н. Омеляненка В. А. Суми: Інститут стратегій інноваційного розвитку і трансферу знань. 2022. 280 с.